

Musik för fot och hjärta

MUSIK

Scen: Slottsskogen, Göteborg
Turné: Folkmusiktältet 90
Grupper: Groupa, Hedningarna, Anteli, Ola Bäckström, Ale Möller, Sten Källman, Lena Willemark med flera

KLOCKAN ÅTTA inleddes konserten i Folkmusiktältet 90 av en ensam synthesizer. Fyra timmar senare stod 17 deliriska spelare på rad och försökte att under skratt samsas med en fullsatt och lika lyckligt svettig publik om en avslutnings-sång, men ingen ville.

En kvart före midnatt röjdes bänkarna bort för två timmars dans i Slottsskogen, fula gubbars och vackra flickors mötesplats i Göteborg. På ena sidan en igenvuxen Bragebacke där bröderna Ruud och Sven Selånger hoppade 34 meter på skidor efter olympiaden. På andra sidan den oval där Gunder Hägg och Arne Andersson satte världsrekord.

Traditionellt läser sig folk-musik in i glasmontrar, skyr det moderna och förstenas därmed till folklöre. Icke denna. Här öppnar alla famnen mot oäkta instrument, spelsätt och dialekter som befruktar varandra till en öppen och

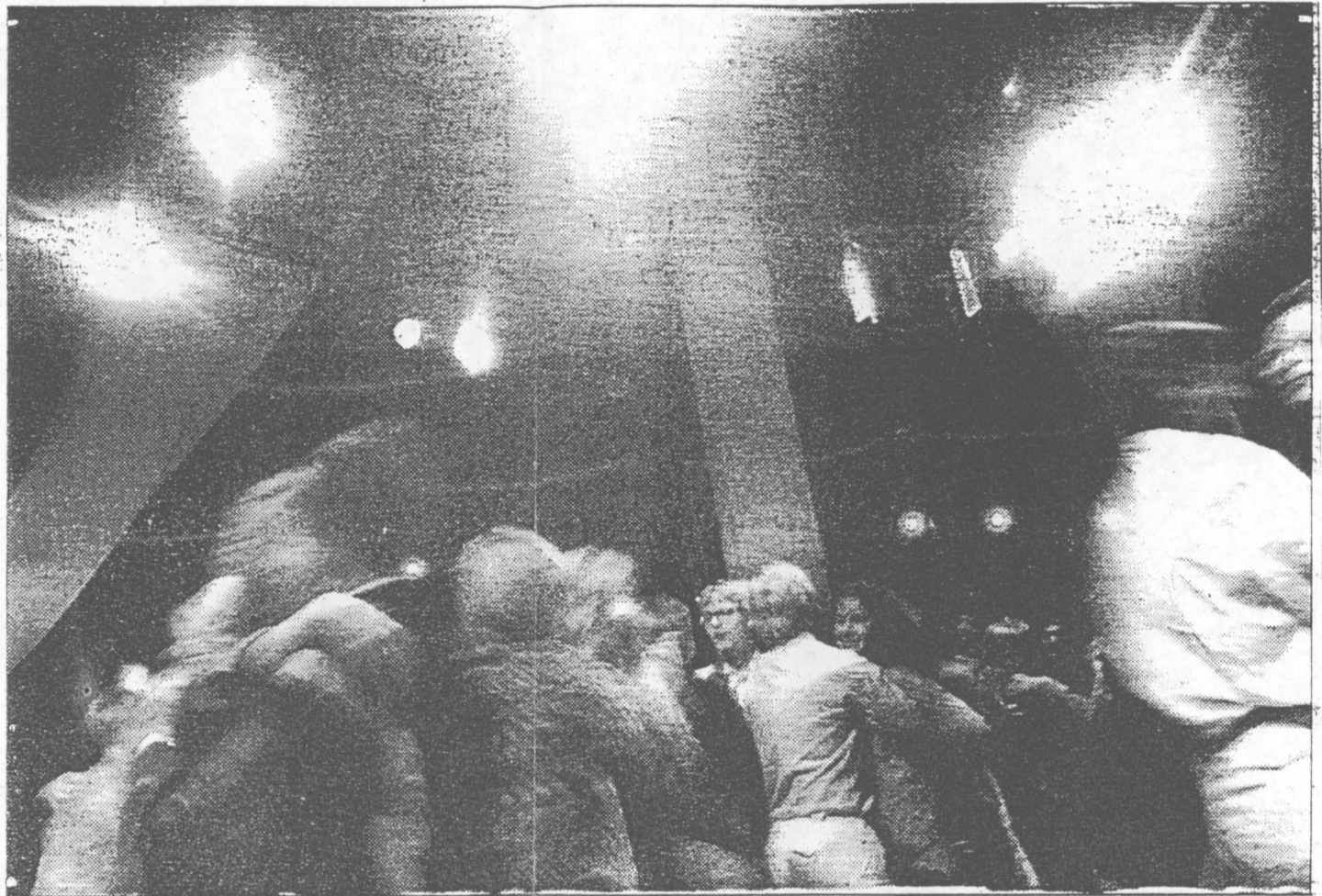

FOTO: JOAKIM ROOS

Svängom. Konserten Folkmusiktältet 90 bjöd på konsert och dans i ett tält i Slottsskogen, Göteborg.

generös musik. Möjligen retar den fundamentalister, så bra!

DÄFÖR KAN FYRA fioler och en cello avbryta stojet med en brudmarsch av Mats Edén, spelad som vanlig stråkkvartett men med särskild stram andakt. Lika värdslös och uppiggande blir kontrasten när Ale Möller blåser ett bindgale jazzsolo på sälgflöjt i duett med Jonas Knutssons mycket frimodiga och leklystna altsaxofon i en låt som Möller själv gjort. En blandning av svart amerikansk funk med blixtrande unisona partier av omöjliga tonhopp och övningsetyder för septimor,

halta rytmer från Bengt Bergers konstiga slagverk och Johan Söderkvists synthar, stänkande filmmusik där vi själva gör bilderna.

Du förstår att här kunde det mesta hända och gjorde det.

Som när Ola Bäckström knöt ihop sina fioldrillar till knytnävar i duett med Björn Tollin, som förvandlade dagis-instrumentet tamburin till en trollskog — oförklarligt trots att vi alla såg det.

DE FEM I Groupa lade diskreta och humoristiska krokben för varandra, de tre i Hedningarna gjorde en envetet tung

och dramatisk musik som Hollbus Totte Mattssons luta vid ett tillfälle fick att hälsa till Prince, ledd av Anders Stakes anarkistiska fiol och lilla säckpipa.

Ale Möller och Lena Willemark dök upp i flera sammanhang med sina spellustar och skämdes faktiskt inte heller för att visa sin virtuositet. Deras nya grupp heter Anteli och betyder äntligen.

Ur de fasta grupperna bildades lösa förbindelser: En ledde direkt till publikens hjärtan och fötter, ty även vi med kärlek till andra musiksorter förnam genast strömmen och pirret i denna bastardmusik.

Sällan hisnar en publik så ofta och nyanserat.

Från tältets tak hängde en skulptur i spiral, vars metallblad belystes av brunt guld. Runt i tältet satt glest med nakna gula glödlampor. Utanför fanns ett stort fik med goda mackor och borddukar i rutigt rödvitt under tak.

Turnén stannar två dagar på varje plats: Orust, Kristianstad, Askersund, 6-7 augusti; Södertälje, sedan Falun, Gävle och slutligen den 19 augusti i Järvsö. En kväll att unna sig, särskilt för den som brukar anse folkmusik vara löjlig.

INGMAR GLANZELIUS